

O spolupráci s praxí

Stále existuje trvalé vakuum mezi výzkumem a zemědělskou praxí. Proto je důležité aplikovat výsledky zemědělského výzkumu do praxe, jde ale jen o ty výsledky, které mají nějakou užitnou hodnotu a mohou posunout naše zemědělství vpřed. Uvedla to ředitelka odboru výzkumu, vzdělávání a poradenství ministerstva zemědělství Olga Chmelíková na plenárním zasedání České akademie zemědělských věd, které se minulý týden konalo v Praze.

Zuzana Fialová

Podle ní se ale nesmí zkoumat již vyzkoumané. „Musíme se zaměřit na to, co naše zemědělství opravdu potřebuje,“ zdůraz-

nila. „Na jedné straně máme totiž řešitele. Na druhé straně jde o to, aby výzkum byl motivován praxí a zemědělci, veterináři nebo vodohospodáři jasně definovali to, co je trápí a z jakého po-

hledu je to třeba řešit,“ vysvětlila. Ministerstvo zemědělství podle ní chce prosazovat politiku komplexního výzkumu, to znamená, že bude podporovat jak základní, tak aplikovaný vý-

zkum a přenos jeho výsledků do praxe. „Proto je důležité, aby se ve vašich řadách zrodili styční pracovníci, kteří by dokázali přiblížit výsledky výzkumu vzniklého ve vašich organizacích jakémukoliv zemědělci v republice,“ obrátila se směrem k zástupcům výzkumných institucí s tím, že jen tak má zemědělský aplikovaný výzkum svůj význam a jeho financování své opodstatnění. Chmelíková rovněž připomněla důležitost evropské spolupráce ve výzkumu. Podle ní nemá smysl vynakládat prostředky na výzkumné projekty, které již byly řešeny výzkumnými týmy v jiných zemích. „To je jeden z důvodů, proč Evropská komise trvá na vybudování sítě evropského inovačního partnerství,“ podotkla s tím, že v České republice bude tato oblast ošetřena v rámci Programu rozvoje venkova.

(Pokračování na str. 3)

Rektor České zemědělské univerzity v Praze Jiří Balík (zleva), předseda České akademie zemědělských věd Vilém Podrázský a ředitelka odboru výzkumu, vzdělávání a poradenství ministerstva zemědělství Olga Chmelíková hovořili o významu přenosu výsledků vědy do praxe *Foto Zuzana Fialová*

O spolupráci ...

(Dokončení ze str. 1)

Chmelíková připomněla, že v letošním roce vydává ministerstvo zemědělství na výzkum a vývoj celkem 774 milionů korun, přičemž institucionální podpora bude tvořit 395,652 milionu korun. Příští rok to bude 819 milionů korun. Na rok 2016 ministerstvo zemědělství z rozpočtu požaduje 859,653 milionu korun a na následující rok 945,653 milionu korun. „V roce 2017 by totiž ministerstvo zemědělství chtělo vyhlásit nový program v této oblasti s pracovním názvem Země,“ podotkla a poukázala na to, že

existují názory, že zemědělský výzkum nemá dostatečné výsledky na to, aby byl více podporován. „S tím to stanoviskem se neztotožňuji, protože nejsou dobře nastavena příslušná hodnotící kritéria pro zemědělský výzkum,“ řekla s tím, že právě od toho se odvíjí problém. V této souvislosti také poznamenala, že ministerstvo zemědělství nemůže schválit hodnocení výsledku výzkumů, který upřednostňuje základní výzkum před aplikovaným. „Nelze se přitom stále opírat jen o výsledky publikačního charakteru, které nemají další využití,“ konstato-

vala Chmelíková a podotkla, že zemědělský výzkum má svá specifika a své poslání, které je pevně spojeno se strategickou pozicí odvětví jako takového, a to podpořit dostatečnou a kvalitní produkcí potravin pro obyvatelstvo i řadu společenských aspektů týkajících se osídlení a rozvoje venkova a z toho právě vyplývá důraz na aplikační sféru.

Předseda České akademie zemědělských věd Vilém Podrázský konstatoval, že ve vyspělých zemích transfer výsledků vědy do praxe probíhá plynule a je úspěšný především v takové ekonomice, která je zaměřena na produkci a na její maximální zhodnocování. „Ne tam, kde je produkce regulována

a někdy i záměrně vylučována, jako se děje například u lesních ploch,“ podotkl. Aplikovanému výzkumu se podle něj méně daří také v oblastech, kde většinou stačí podpory a dotační tituly a i tak docházejí k poměrně slušnému ekonomickému výsledku. Rektor České zemědělské univerzity v Praze Jiří Balík připomněl, že v minulých dobách právě výzkumné ústavy přitahovaly pozornost praxe, jejichž zástupci přicházeli s odbornými požadavky. Podle ředitele pro programování a strategii Potravinářské komory ČR Miroslava Koberny by bylo třeba v těchto oblastech vytvořit komunikační platformu, na níž se jednotlivé požadavky vzájemně vyjasní. ■